

ПЕТКО Р. СЛАВЕЙКОВ
ИЗ ОТГОВОРЪТ КЪМ...
УЛОМКА

chitanka.info

*... Със думи, друже, медени
приканяш мя да пея;
но как аз с устни ледени
на песен да посмея?...*

*Ни сила има в мен, ни страст,
аз всещ съм замъждяла.
Изгубил съм и свят и глас —
Да пям ми са отцяло.*

*Да пям!... Кажу ми, на кого?
Защо ли? За какво ли?
Кат няма друго освен зло,
страданья и неволи!*

*Не виж ли? Редом лошота,
злочестини големи!
Беди ми склопили уста,
за песен те са неми...*

*Да пям не мога и не ща,
да плача искам жално —
не над безмълвни гробища,
а над житъе страдално.*

*За плач що трябва гробища?
Страна на смърт не е ли
земята с наште дворища,
додет сми са прострели?*

*Жив няма, няма ни един
с дух бодур и свободен —
едничък бащин, майчин син
пророк до нас проводен.*

*Заспали всички в тъмота
и никой свет не ище.
Заспали! Мрак и пустота
над нашите жилища!*

*Да плачем над лежащите
в земите преизподни,
ще бъдат, друже, нашите
сълзи съвсем безплодни...*

*О, нека, нека си лежат
там мъртвите спокойно...
За плач са тези, на светът
що плъзнат недостойно...*

*За плач са наште, по дома
що живи не живеят,
те са достойни за тъма,
в тъмата чунким тлеят.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.